

Jožef I. je govoril in obsodil slovensko obstrukcijo v štajerskem deželnem zboru.

Pri zadnji delegacijski pojedini na Dunaju nagovoril je namreč naš cesar razne poslanca. Tako si je pustil predstaviti tudi štajerskega poslanca Huberja. Cesar mu je rekel: „Višste prvič v delegaciji?“ — „Da“ je odgovoril Huber. Potem ga je cesar vprašal, iz katerega volilnega okraja da je izvoljen. Huber je odgovoril, da je voljen v okolici Gradca. Potem je vprašal cesar, če je Huber tudi član štajerskega deželnega zbora. Ko je ta lemu pritrdil, rekel je cesar: „Štajerski deželni zbor že dolgo ne dela.“ — Huber je odgovoril: „Žalibog, in še vedno ni pričakovati, da bi se v našem deželnem zboru zopet resno pozitivno delo izvrševalo.“ — Cesar je nato opomnil: „Pri temu trpijo interesi prebivalstva pač prav hudo!“ — Poslanec Huber je temu pritrdil ter opomnil, da trpijo zlasti okraji in občine ter da okrajni zastopi že danes ne vedo, pri čem da so s svojimi letnimi računi. Deželni odbor je sam prisiljen, da važne postavke za nujne gospodarske zadeve iz proračuna črta. — Cesar je končal ta pogovor z besedami: „To je pač obžalovanja vredno!“

In cesar je imel prav, — obžalovanja vredno je to, da tucat zaslepljenih in zagriženih možakov brez vzroka in zgolj iz politične trne tisoče vbojih, delavnih ljudi v najhujšo revščino potiska! Obžalovanja vredno je, da katoliški duhovniki to protiljudsko hujskarijo vodijo! Obžalovanja vredno je, da se proti ljudski volji in želji ta zločin nadaljuje in da se z izrabljanjem vere ljudski protest zaduši! Obžalovanja, globokega obžalovanja vredno je, da slovensko ljudstvo vkljub temu zločinu — spi, in da ne vstane in se ne brani in ne požene hujskače in ne pljune pred to politiko...

Nam je cesarjeva beseda sveta in zato ne bomo preje mirovali, dokler ne bode ljudstvo izreklo svojo sodbo nad slovensko-klerikalnimi ljudskimi izkoriščevalci ter zatiralci.

Pečat večne sramote na čelo tistim, ki so vkljub lakosti slovenskega ljudstva štajerski deželni zbor ubili!

društva izstopijo. Taka zapoved bi bila pač tudi pri nas na Štajerskem in Koroškem potrebna. Kajti tu so duhovniki in prvi vrsti politikarji in potem šele duhovniki.

Varstvo teletom. V Italiji uveljavili so zdaj nov davek. Ta davek mora se za vsakega telčka plačati, katerega se zakolje, predno ima večje zobe. Znaša za zdaj 2 liri. Ena četrтина tega davka ostane občini, 3 četrťine pa zbira država v posebni sklad za pospeševanje živinoreje. Vlada hoče s tem preprečiti, da bi se premladi telčki klali. Le v Milanu se na leto 80.000 takih mlečnih telčkov zakolje. Ako bi se živali še par mesecev redilo, potem bi se to gotovo tudi pri cenah govejega mesa poznalo.

Obsojeni anarhist. Pred rimskimi porotniki se je imel te dni mladi delavec Dalba zagovarjati. Kakor znano, poskušil je Dalba laškega kralja umoriti; zadel je pa le kraljevega adjutanta. Dalba je izjavil, da ne veruje ničesar in da je le kot anarhist hotel kralja ustreliti. Obsojen je bil na 30 let ječe. Policija se je zaman trudila, da bi kakšne njegove sokrivce najdla. Dalba je ravno eden tistih obupanih norcev, ki jih slabe razmere v taka zločinstva ženejo.

Ruske razmere. Revizija v Lena-zlato-industrijski družbi je velikanske sleparije na dan spravila. Ta družba je že leta sem rusko državo grozovito sleparila. Doslej se je našlo goljufije za 8 milijonov kron. — Tožba proti ruskemu generalu Uhaču kaže tudi naravnost neverjetne posameznosti. Ta general je na tisoče starih, nerabnih konj za armado nakupil in si jih zaračunal. V enem samem letu je ogoljufal državo za več kot 3 milijone kron. Ruski kmet pa umira lakote...

SUKNA

in modno blago za gospode in gospe
priporočila izvozna hiša 140

Prokop Skorkovsky in sin
v Hampolu na Češkem.

Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne
cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodske obleke.

ZEFIRE

Trializem.

Kakor znano temelji vsa slovensko-prvaška politika na trialistični ideji. Gospodje slovenski voditelji so namreč z Avstrijo nezadovoljni, ker je ta Avstrija nepristopna njih prenapetim željam, ker je cesarska družina nemške krvi, ker je notranji uradni in tudi armadni jezik nemščina. Prejšnje čase so slovenski voditelji sicer sami proglašali geslo: „Vse za vero, dom in cesarja“. To geslo pa so danes že v staro železo vrgli in hrepentijo po svojih političnih ciljih, kateri ne smejo na Božje solnce in s katerimi širijo le škodljivo hujskarijo. Prejšnje čase so pri vsaki priložnosti kričali, da „škilijo Nemci v Prusijo“, — danes pa proglašajo sami javno načelo, da hočejo sedanjo ustavo porušiti, sedanje kronovine raztrgati in iz okvirja naše Avstrije stopiti. To je „trializem“, katerega imajo slovenski klerikalci zdaj vedno na jeziku in s katerim se upajo že v javnosti šopiriti. Tako kakor slovenske voditelje pred par leti ni bilo sram, vpiti „živio Srbija“ v času najhujše vojne nevarnosti, tako se navdušujejo tudi danes za roparske „jugoslovanske“ čete, ki prelivajo na Balkanu cele potoke krvi...

Ta „trializem“ postaja vsled tega naravnost nevaren za avstrijsko državo in se približuje vedno bolj meji navadnega veleizdajstva. V resnih a izvršnih besedah označil je poslanec Marckhl pri delegacijskem zasedanju to slovensko trialistično politiko. Zdi se nam potrebno in koristno, da ponatisnemo poglavitna mesta tega govora, — kajti ljudstvo naj izve, da mu hoče prvaška politika raztrgati kronovine, da je hoče oddeliti avstrijski domovini. Z napol nerazumljivimi frazami „narodnosti“ in o „sveti veri“ se slovensko ljudstvo sili v klerikalno stranko; voditelji te stranke pa se združujejo s Hrvati in Srbi ter kujejo načrte, kako bi raztrgali Štajersko in Koroško...

Poslanec Marckhl je m. dr. dejal:

„Gotovo je stremljenje po zopetnem uresničenju ustavnih razmer na Hrvaškem utemeljeno. Bilo bi celo želeli, ako bi Ogrska in Hrvatska sporazumno izvršili revizijo pogodbe iz l. 1868, da bi se tako oba dela zadovoljivo razmerje uresničilo. Nasprotno pa moramo ne samo v lastnem, marveč tudi v državnem interesu vsem

poskusom nasprotovati, s katerimi se hoče na nam sestavi in na obstoj države majati. Nasprotovati namo tudi na tem mestu dejstvu, da se s hrepentjem uresničenju rednih razmer na Hrvaškem združujejo bice, ki se dotikajo i naše državne polovice in ki ne le ne morejo združiti z našo ustavo, marveč ji ravno nasprotujejo. Obrniti se pa moramo i p dejstvu, da molijo za varstvo ustave poklicani čen k temu prodiranju, ki si je že nacionalno-politično organizacijo vstvarilo. Ne pade nam v glavo, da bi kio po državnem pravniku, po oblastih, ne pade na glavo, da bi želeli Slovincem hrvatsko veleizdajsko justico. Ali po mojem mnenju bi morali poklicani četji tu svoj svarilni glas dvigniti in brezdnevno izpiti da nečesto dopustiti ta nevarni požar.

Opiram se na poročilo „Slovenca“ z dne 9. oktobra 1911, da je združenje hrvatske pravaške stranke na gurno, da je v vrhovno vodstvo te stranke bil imenovan za Hrvatsko, Slavonijo, Bozno, Hercegovino, Dalmacijo in Istrijo dr. Mile Starčević, za podpredsednika pa avstrijski poslanci. Na zborovanju je ta stranka sprejela sklep, v katerem pravi: „Stranka hoče z vso močjo hrepentje slovenskega bratskega naroda podpirati, se pridružiti slovenske dežele hrvatskemu državnemu trupu.“ — V pozdravnem brzojavu njih glasila pa pravijo: „Pozdravljamo našo šeno združenje bratov. Združenje v delu in v ljubezni domovine ustanovimo Veliko Hrvatsko.“ — Dr. Starčević je brzojavil dru. Sušteršiču: „Zbrani stopniki pravašev iz vseh hrvatskih dežel pozdravljajo svoje sorodne brate iz slovenskih dežel in upajo, da bodemu v kratki bodočnosti združeni našli. Dr. Sušteršič.“ — In dr. Sušteršič je odgovoril: „Slovenska ljudska stranka se iskreno za pozdrav zahvaljuje. Stramo se za del plemenitega hrvatskega naroda (1). Naj živi združena Hrvatska!“

Mi čutimo, da se gre tukaj za ogenj, o katerega nevarnih mogočih posledicah bi se morali tisti smiti, kateri so ta ogenj zažgali. Omenim le, kako se je ustanovitev te organizacije v Srbiji pozdravilo. Ni čuda, ker so jo ustanovitelji čili za bojno organizacijo, da se je reklo, da Hrvati Slovinci niso več dva naroda temveč en sam narod, da živi le en narod od Benetk do rumunske meje od Drave in Mure pa doli do turške meje v Albaniji — da je to rešila ideja; naj živi združena Velika Hrvatska! — da se je slovenska domovina tem hipu razširila daleč čez sedanjost, meje doli v Balkan in da se je obenem razširila hrvatska domovina čez slovenske dežele v koroške gore in na najsevernejšo nemško-slovensko jezikovno mejo na Štajerskem.

Napačno bi bilo, ako bi se le izreklo šalo, kaj mora biti vrli slovenski kmet na Spodnjem Štajerskem ali Koroškem začuden, ako se nakrat kot „Velika Hrvatska“ prebudi; ali pa: kaj bode kmetovalec na Koroškem rekel, ako zdaj nakrat nekronani vojvoda kmeti avanzirajo za nekronanega vice-kralja Vele-Hrvatske...

Mi pa bomo resno to gibanje zasledovali... Tako je govoril poslanec Marckhl bičal protiaustrijsko politiko slovenskih voditeljev. Mi ne pustimo kronovino Štajersko in Koroško raztrgati! Ostanemo — Avstrijci!

Novice.

Prva bitka na Balkanu se je zgodila predno je bila vojska napovedana. Prismojen srbski princ Jurček, ki ga še vedno niso varišnico odvedli, je povzročil namreč to „bitko“. Hotel se je namreč udeležiti vojne posvetovanja v Beogradu, kjer ni imel srami opravi. Kraljev adjutant, ki je imel nam službo, mu je uhod zabranil. Zato je dobil prismojenega princa par klofut. Takih sovražkov se morajo seveda Turki bati...

Zverinska baba. V mestu Archangel na Ruskem so zaprli hebamko Kusnecova. Zverinska babnica je obdolžena, da je tekom izvršenja svoje službe na željo starišev več kot 100 otrok umorila. Za vsak umor je zahtevala 100 rubel.

Varujte gozdove! Amerikanski listi trdijo, da bode prišel čas, na katerem ne bode noben časopis izhajati mogel, ker ne bode več — papirja. In papirja ne bode več, ker izgubajo velikanski ameriški gozdovi. Vsako leto se porabi za izdelovanje papirja 11 milijonov kubičnih metrov lesa. En sam fabrikant papirja ima celo armado delavcev, ki podirajo dreve in pusti vsak dan v 10 urah 6000 metrov lesa podreti. Eden največjih ameriških časopisov izhaja na 24 straneh v 800.000 izvodih. Za vsako številko tega lista se porabi 9970 dreves v dolgotni 20 metrov.

Berač v avtomobilu. Ob gotovih urah opazi v najbolj prometnih ulicah Petersburga nekega starejšega moža, ki sramežljivo za molodare prosil. Temu beraču mora „kšest“ pa dobro iti, kajti zdaj si je kupil avtomobil na

Ime 398

MAGGI

jamči

za izvrstno kakovost

MAGGI-jevih kock

po 5 vin. za 1/4 litra

najfinjših goveje juhe.

Le-te so najboljše!

Blagovolite to upoštevati pri kupovanju.

Politični pregled.

Državna zbornica stopila bode dne 22. oktobra skupaj. Baje bode imela izvršiti v prvi vrsti volitve novih delegacij. Potem bode razpravljala o zopetnem proračunskem provizoriju in o zopetni prenosni opravilnika. Do novega leta razpravljala bode državna zbornica potem le manjše postavne načrte. K večjem se bode sprejela tudi še postava o razredni loteriji. Največ časa in zanimanja tekom meseca novembra bode porabilo zasedanje delegacij v Budimpešti.

Pametni škof. Škof mesta Werschetz izdal je na duhovščino svojega okrožja zanimivo pismo. V tem pismu zapove škof duhovnikom, da se ne smejo nobenega političnega gibanja udeleževati, ker stoji cerkev visoko nad malenkostnimi boji ljudi. Pismo zahteva tudi od duhovnikov, da tekom 8 dni iz vsake politične stranke ali

drži
rubl
Pač
pri
Zena
enkr
tople
v pe
prest
kron
v lis
mod
v Ki
Ruso
terih
54 p
10 n
non
pušk
in sc
in 1
Rusi
Izgub
pa 1
je v
zpu
skih
lov i
4 mi
in 6
poter
151
mega
vili;
da je
pač
da se
ravno
ročar
teljsk
bil-p
biča
teri
biti.
svetn
zarad
rad o
slove
Koro
z no
se ho
Zar
pol
vs a
omen
teljev
Van
vsako
plam
mor
koj,
litev,
da ni
vam
Pa s
slove
pa ji
politi
ralne
roko
take
košti
„per
mežn
je en
učitel
lizma
proti
Slove
ster“
skega
Zato
vsega
nati
Spind
Nemš
na sl

tudi šoferja, kateremu plača na mesec 50
hr. Avtomobil rabi za potovanja po „kšeftu“.
moderno beraško podjetje!

Denar v peči. Kmet Krach v Wetzelsdorfu
Gradcu je shranil svojo denarnico v peči.
na od tega ni nič vedela. Ko je bilo zadnjič
malo bolj hladno, hotela je žena možu
s sobo pripraviti. Napravila je torej ogenj
peči. Ko je prišel mož domu, planil je ves
strašen k peči; a denarnica in z njo 700
mu je že zgorelo.

O moderni vojski. Pisatelj Molli razpravlja
v listu „Vita“ vprašanje, koliko krogelj zahteva
moderna vojska. Molli navaja kot primero bitko
Limbo-dolini v rusko-japonski vojni. Na strani
rusov se je borilo takrat 17.500 mož, od ka-
nih pa jih je prišlo le 4415 v boj. Ti so imeli
poljskih kanonov, 77 trdnjavih kanonov,
mitrajlez, 1 kanon na 203 milimetrov, 1 ka-
non na 152 milimetrov kalibra in 5 mašinskih
kanonov. Japonci pa so se borili s 35.600 vojaki
in imeli 198 poljskih kanonov, 48 mitrajlez
in 17 pomorskih kanonov. V tej bitki so bili
rusi tepeni, čeprav so imeli izvrstni položaj.
Japonci so 100 oficirjev in 1375 mož; Japonci
133 oficirjev ter 4071 mož. Porabilo pa se
je v tej bitki na strani Rusov 736.185 kartošev
in 7780 strelcev, 7780 strelcev iz trdnjav-
skih kanonov in k temu še neznano število stre-
lov iz poljskih kanonov. Japonci pa so porabili
1 milijon kartošev, 40.149 strelcev iz kanonov
in 6100 strelcev iz pomorskih kanonov. Molli je
natančno izračunal, da so morali Japonci
1 krat iz kanona ustreliti, da so enega sa-
nega Rusu ubili ali za boj nezmožnega napra-
vili; iz puške je bilo treba 3300 strelcev oddati,
da je bil le en sovražnik ubit. Iz teh števil se
vidi, da v vojski ne zadene vsak strel in
da se grozovito veliko svinca in smodnika na-
marnost v zrak požene!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Slovenskim učiteljem na Štajerskem pripo-
modamo, da čitajo neki članek iz nemškega uč-
iteljskega lista „Pädagogische Zeitschrift“, ki je
pred kratkim objavljen. Ta zanimivi članek
iz prve vrste „duhovnika“ dra. Korošca, ka-
teremu hoče iz lastne sebičnosti deželni zbor raz-
pisi. Dr. Korošec ni danes ne duhovnik, ne po-
stolnik; in ne riba ne miš ne ptica. Že
zaradi imena in zaradi „cvenka“ pa postal bi
deželni odbornik. Napoti mu je le sedanji
slovenski odbornik profesor Robič. Zato bi dr.
Korošec rad Robiča izpodrinil, kar pa bi šlo le
z novimi volitvami. Kakor se je vrglo dr. Ploja,
hoče i prof. Robiča v staro železo vreči.
Zaradi osebne dobičkaželjnosti
političnega kaplana mora torej
sa dežela trpeti. Iz tega stališča piše
menjenemu nemški list na naslov slovenskih uč-
iteljev in pravi: „Vun, slovenski tovariši-
učitelji! Vun zdaj med ljudstvo! Vržite zdaj letake v
vsako hišo vaših rojakov, s katerimi se bode s
slametičim mečom na politično gojazen bilo! Vi
morate ljudstvo podučiti, zdaj, ta-
lej, brez opotekanja! Kajti kadar pride čas vo-
litve, tedaj bo prepozno. Zdaj lahko pokažete,
da ni resnično očitjanje nemarnosti, ki se ga
nam dela“. Tako piše nemški učiteljski list.
Pa se grozno moti! Kajti prvič ne v, da so
slovenski učitelji sicer večinoma „liberalni“, da
pa jim to ne brani, klanjati se pred „autoriteto“
političnih popov. Mi poznamo slovenske „libe-
ralne“ učitelje, ki svojim političnim fajmoštrom
v „ustmeno in pismeno“ poljubujejo. Poznamo
tako „liberalne“ učitelje, ki so v farovžu „na
lasti“. In ki bi jim bili celo časi konkordata
„peradikalni“. Poznamo učitelje, ki niti naslova
neznarja ali farovške kuharice ne zaslužijo. To
je eno! Drugič pa je resnica, da so slovenski
učitelji zlasti vsled svojega neumnega „radika-
lizma“ na jeziku, vsled svoje smešne hujskarije
proti nemštvu, ves vpliv med ljudstvom izgubili.
Slovenski učitelj postal je zasmehovani „šolma-
ter“, ker ne razume in noče razumeti sloven-
skega ljudstva ter njegove resnične potrebe.
Zato se je slovenski štajerski učitelj na škodo
nega kulturnega razvika „vdinjal“ tisti papir-
nati „narodni stranki“, kateri sta Kukovec in
Spindler tako „ženialno“ grob skopala...
Nemško učiteljstvo se torej moti, ako apelira
na slovenske tovariše. Ti fantiči so le takrat

„liberalni“, kadar imajo kakšno „parado“ v tem
ali onem „narodnem domu“, — drugače pa
jedó kaplanom iz rok in — kmetije jih toliko
vpoštevajo, kolikor to zaslužijo...

Iz Ptuj. Se nam piše: V vinogradih je tr-
gatev začela in hvala Bogu, da se nam vreme
na boljše kaže, da si spravimo svojo kapljo v
klet. Žalibog, da ni taka kakor lansko leto, pa
moramo vse v dobro vzeti. Kateri pozno berejo,
imeli bodo boljše vino in tudi ceno. Kakor nam
nemški kupci obetajo, je cena 36—44 vin. po
litru. To je še za letos prav zadovoljivo. Slo-
venske hujskače pa svarimo, da naj nehajo s
hujskarijo proti Nemcem, katere kmetije potre-
bujemo!

Iz sv. Lovrenca v sl. gor. se nam piše:
Trgatev v gorah se je začela in težko čakamo
v tem hudem letu, da pridemo do prodaje. Mi-
slite si, bralci „Štajerca“, kako hudo bi nam šlo
z vinom, ako ne bi prišli Nemci! Pa hvala Bogu
da nam le Nemci boljše cene delajo, kakor Slo-
venci. To vidimo zopet zdaj. Naš sovražnik Koser
in njegova kompanija plačuje po 30 vinarjev.
Nemci pa 40 vin. ... Zakaj le sovražnik in
psujete Nemce, ako pa vidimo, da so nam pri-
jatelji!

Egydi-Tunel. Glasom poročil se bode ta mala
postaja popolnoma spremenila. Nakupilo se bode
okroglo 13.000 m² zemlje, da se uresniči po-
trebno veliko postajo.

Tečaj za pletenje košov priredi dežela od
1. decembra do 15. februarja na viničarski šoli
v Silberbergu pri Leibnitzu. Natančnejši pogoji
so razvideti iz inzerata.

Kdo vè kaj? Dne 10. t. m. dobili so v
Ptuj nekega dečka, ki je baje 11 let star in
se piše Franc Selinšek ali Čelinšek. Deček je
slaboten, majhen, govori nemško in slovensko
v mariborskem narečju. Na desnem očesu je
slep, na desnem ušesu ima zaceljeno rano. Ob-
lečen je v sivo štajersko suknjo, kratke hlače,
zeleni klobuk (firme Ludvik Hlustig v Mariboru)
in slabe žnoraste čevlje. Od dečka se ne more
ničesar izvedeti. Pripeljal se je v spremstvu ne-
kega moža in neke ženske (s krstnim imenom
Marija) čez dravski most; preje so vsi trije v
Stanitzevi krčmi popivali. Deček pravi, da je
mati že pred več meseci pobegnila. Mogoče, da
se je kak brezbrizni oče hotel na ta način
dečka iznebiti. Kdor kaj o celi stvari vè, naj
to mestnemu uradu v Ptuj naznani.

Roparski napad. Ko se je podal poštni
Sluga Ferdinand Marus iz Zidanimosta proti
domu, napadel ga je neki ropar in mu grozil,
da ga ubije, ako mu ne izroči denar. Marus ni
imel pri sebi nobenega denarja. Zato mu je
vzel ropar le uro in verižico ter je pobegnil.
Drugi dan so orožniki roparja že dobili in sicer
v osebi delavca Miho Smit iz Hrvatskega.

Pretep. V Mariboru so se delavci na cesti
hudo stegli. Neki Jazbec je celo iz revolverja
streljal in Franca Kolar rasil; Jože Kampič pa
je vrgel Jazbecu težko orodje na glavo. Policija
je napravila red.

Požari. V Laafeldu pri Radgoni je pogorelo
poslopje za slamo posestnika Semlitscha. Le s
pridnim delom se je razširjenje ognja preprečilo.
Ogenj je povzročil neki deček, ki se je z už-
galicami igral. — Drugi dan je prišlo v isti
vasi zopet goreti. Pogorela je gostilna „Sefika“
popolnoma. Cela vrsta požarnih bramb je v
težkem trudu ogenj omejila. Neka stara ženska
bi gotovo zgorela, ako bi jo ne bil en gasilec
v lastni smrtni nevarnosti rešil.

Surovež. V Vidmu je kočar Franc Jakšek
svojo taščo Marijo Presker hudo pretepel in ra-
nil. Zagovarjati se bode imel pred sodnijo.

Slab izgovor. Flosar Jože Stopajnik iz sv.
Lovrenca hotel je v Mariboru mesarju Muchitschu
200 kron vredno kolo ukrasti. Muchitsch pa ga
je pravočasno zasačil in policiji oddal. Tat se
izgovarja, da je hotel le poskusiti, ako se zna
še na kolesu voziti.

Vboga deca! V Radgoni je 10 letni Franc
Murnauer drva sekal. Udaril se je s sekuro v
koleno in se jako težko rasil. Dečka so odpe-
ljali v bolnišnico.

Mlada tatica. V Gaberju pri Celju vlomila
je 12 letna Ana Novak pri branjevki Doller in
ji ukradla 10 kron. Drugi dan je tatinski otrok
sladkarije nakupoval in se tako policiji izdal.

Lep pomočnik! Krojaški pomočnik Franc

Strmljan v Trbovljah bil je pri mojstru Mihi
Kožuhu v službi. Za šivanko se ni dosti brigal,
pač pa je pričel ljubavno razmerje s Kožuhovko.
Mojster je bil mnenja, da ima ženo le za-se in
je Strmljana vsled tega odpustil. To je zaljub-
ljenega fanta tako razjezilo, da je mojstra naj-
prve z nožem, potem pa še s škarjami napadel
in hudo rasil. Orožniki so dali žnidarja pod
ključ.

Vlom. Posestnik Antloga v Kirešici pri Celju
je šel z vso družino v cerkev. Ko je prišel domu,
videl je, da je nekdo v hišo vlomil in obleke
ter perila za 125 kron ukradel.

Iz Koroškega.

Velevažni predlog.

Vrli gospodar Jos. Krassnig v Svetni-
vasi stavil je na kmetskem zborovanju dne 5.
septembra predlog, naj bi se delovalo nato, da
nakupi koroška dežela graščin-
sko posestvo Humberg in ga raz-
deli med kmete. Zbrani kmetje so to idejo
z velikim navdušenjem pozdravili. Načelnik
kmetske napredne zveze poslanec Kirschner je
tudi dne 27. septembra v koroškem deželnem
zboru tozadevni predlog stavil. Kirschnerjev ve-
levažni predlog se glasi:

1. Deželnemu odboru se naroča, da naj
v svrhu nakupa vseh fideikomis-
graščinskih posestev grofa Diet-
richsteina Humberg, Bekštajn, Lands-
kron in Vrba ali pa skupnih delov
teh posestev po deželi stopi v dotiko
stozadevnimi oblastmi, korporacijami, osebam itd.

2. Poizvè naj se uspeh cenitev, prodajalne

pogoje, mere in bonitetne razmere teh posestev

ter na njih ležečih servitutnih obveznostih.

3. Deželni odbor naj na temelju teh na-
taničnih poizvedb prihodnjemu deželnemu zboru
za nabavo teh posestev primerne predloge stavi
ter namenu odgovarjajoči amortizacijski načrt
predloži.

4. Ako mogoče in potrebno, naj se dežel-
nemu zboru za ta posestva pravico prvega na-
kupa pridrži.

K temu je predlagal poslanec Poltnigg
še dodatek, da naj se istotako nakupi fideiko-
misna posestva grofa Porcia. Deželni zbor
je oba predloga skoraj ednoglasno
sprejel. S tem se je začela velevažna akcija, ki
bode za kmetovalce izredno visokega gospo-
darskega pomena. Na ta način bi se dalo kmete
od vpliva veleposresta oprostiti; z razdelitvijo
zemlje bi se jim vsvarilo zanesljivo eksistenco
in na ta način bi se tudi izseljevanje omejilo.
Sedanja lastnika grofa Porcia in Dietrichstein
bi imela tudi dobiček, kajti skrb za obdelavanje
tako velikih posestev dandanes gotovo ni ma-
lenkost. Zemlja sama bi se z oddajo kmetom
gotovo tudi bolje obdelovala in mnogo več do-
bička donášala. Z eno besedo: gospodar-
stvo bi se izboljšalo in velik del sred-
nje in spodnje Koroške bi imel izredni napredek
zaznamovati. Pa tudi večni prepisi z graščaki
in sorodnimi kmeti, večne tožbe za servitutne
pravice bi ponehale. Da so se v tem oziru kme-
tom velike krivice godile, je znana stvar.

Deželni odbor bode gotovo strogo pazil,
da se kmetom njih servitutne pravice obdrži in
da bode ta izvrstna ideja padla na plodovita
tla. Tistim pa, ki so se za to stvar potegovali,
zlasti g. Krassnigu in neumorno delavnemu po-
slancu Kirschnerju grè vsa zahvala!

Napredna zmaga. V občini Ottitschnigberg
pri Unterdrauburgu so se vršile občinske volitve,
pri katerih so vkljub veliki nasprotniški agitaciji
napredni možje zmagali. Za župana je bil iz-
voljen veleposesnik g. V. Jamnig, za prvega
občinskega svetovalca g. veleindustrijec Jakob
Pernath, za drugega g. hotelir O. Goll in za
tretjega prejšnji župan g. Joh. Wernig. Nasprot-
niki so se zaman trudili. Čestitamo vrlim
volilcem!

Spodnji Rož (Častenje). Piše se nam:
Preteklo nedeljo se je našega splošno priljub-
ljenega deželnega poslanca Franca Kirschner
vulgo Razaj v Žihpolju z lepim počaščenjem
presenetilo. Ker je s svojim neutrudljivim delom
m. dr. tudi kanaliziranje divjega potoka v Kap-
lji na Dravi omogočil, ker se je nadalje za po

